

Zuid-Korea,

Seoul, ter lering en vermaak

Vanuit Fukuoka in Japan steken we op 11 mei 2023 met de 'Queen Beetle', een enorme catamaran, in ruim vier uur over naar Busan, de havenstad van Zuid-Korea. Met een pilletje van het Kruidvat een overtocht die mij mijn herinneringen aan de vreselijke overtocht van Maleisië naar Sumatra bijna doet vergeten. Maar dat was destijds dan ook in een veel kleinere catamaran, die hoog over de golven heen danste. Toen ben ik meer dood dan levend van de boot afgewankeld. Maar nu is alles in orde en ik waag me aan boord van de Queen zelfs aan koffie. Opgewekt stap ik van de boot af. In Busan ben je ook ineens weer helemaal terug in Azië. Het is rommelig, overal is streetfood, er zijn obscure marktjes en shoppingmalls. Overal zie je geweldige kluwens electriciteitsdraden die aan de lantaarnpalen hangen, net als in heel Azië. Waarom moet dit land dan toch in de canon?

Twee redenen. De eerste is ter lering, de tweede ter vermaak van de lezer. En dat heeft niks met ons tripje naar de grens met Noord-Korea te maken, waar je alleen maar verdrietig van wordt. Op de dag dat we naar Seoul reizen, lopen we naar het station. Per snelle trein reis je zo naar de hoofdstad Seoul (wel reserveren hoor!) en daar was het een enorme drukte. Behalve dat de straten opgebroken waren rondom het station vanwege onduidelijke verbouwingen, was er een enorme menigte op de been. En er stonden honderden politie-agenten langs de weg voor rijen geparkeerde overvalwagens. Er waren mensen met vlaggen en borden met daarop Koreaanse teksten, er waren luidsprekers en spreekkoren, kortom, er was een demonstratie. Voorbijgangers die we erover aanspraken, wisten ook niet waartegen geprotesteerd werd, maar toch is het verstandig een beetje uit de buurt blijven.

Hotel Gracery bevindt zich in een zijstraatje. We pakken uit. Ik doe een laatste wasje, maar dan krijgen we toch wel trek in iets eetbaars. We steken dus na een paar uur onze neus buiten Hotel Gracery, maar eigenlijk is er nog niet veel veranderd. Alleen zitten de demonstranten nu op de grond heel blij liederen te zingen. Het is eigenlijk best wel gezellig.

Toch maar een foto maken. Ik zie het Geri denken en hij pakt zijn fotoestel. Direct komt er een man aanstappen, een bord met zich mee torsend, gebarend dat hij dan ook graag met mij op de foto wil. Nou, dat kan. En ik maak ook een foto van jullie, zegt hij opgewekt. Hij grist Geri's fotoestel uit zijn handen, duwt ons zijn protestbord in de armen en maakt de foto. Goeie grap, je ziet het hem denken. Maar we krijgen er een ongerust gevoel bij. Natuurlijk hebben we met veel handendrukken afscheid genomen van deze opgewekte ziel, maar daarna maken we dat we wegkomen. Want, wat stond er op dat bord!! Terug op de kamer van het hotel laten we Google translate, erop los. Het vertaal-programmaatje, dat vaak de vreemdste suggesties oppert, is nu heel duidelijk. Er staat: Weg met de president!! Gelukkig, gelukkig staat de foto alleen op Geri's eigen camera, maar dit doen we dus nooit weer: je wordt voor minder opgepakt.

Het gedeelte 'ter vermaak' is een stuk onschuldiger. Al 50 jaar zijn we dol op verkleden. Daarom hebben we ook een behoorlijke verzameling foto's van onszelf in de meest bijzondere outfits vergaard, genomen in allerlei landen. Maar dit is wel heel speciale gelegenheid. In Seoul staat het Koninklijk Paleis. Het is de laatste dag van deze reis, diezelfde avond zullen we rond middernacht terugvliegen naar Schiphol. Maar het Koninklijk Paleis, dat willen we natuurlijk nog wel heel graag bezoeken. En bij de ingang van het grote ommuurde complex zien we al gauw overal meisjes rondlopen in prachtige jurken, die zich naar de kassa spoeden. Wat blijkt: je mag er verkleed gratis in. Overal om het gebouw heen zijn kleine verhuurwinkeltjes gevestigd, waar je een beeldschone outfit kunt huren.

Dat is fantastisch. Hanbok wordt het genoemd, deze ceremoniële hofkleding. Ik heb nog nooit in zo'n mooie, met 'edelstenen' bestikte jurk rondgelopen, compleet met een wijd uitstaande pettycoat eronder (erg prettig, want het is heel warm) en een wit-gazen jasje. Ik heb zelfs een bijpassend handtasje. En Geri ziet er wel zeer gedistingeerd uit in een grijs zijden outfit. En zo paraderen we op de laatste dag van deze reis in de tuinen en de koninklijke paleizen van Seoul. En net als iedereen om ons heen, maken we een heleboel foto's. Helemaal gelukkig in Seoul.